

ра и вътрешността му се раздели съ прѣградки, ще се образува кѫща съ нѣколко стаи, въ които могатъ да живѣятъ нѣколко десетки души. Американците това и правятъ. Само че не издѣлбаватъ здрави дървета, защото е много мѣжно (понеже дървото е яко), пѣкъ това е забранено и отъ закона, а избиратъ хралупати дървета, счупени, или изкъртени съ коренитѣ заедно, отъ нѣкой силенъ ураганъ.

Едно отъ най-голѣмитѣ дървета-исполини, наречено отъ американците „баша на горитѣ“, лежи повалено отъ бурята кой знае отъ колко вѣкове. Сърцевината му е изгорена и въ образуваната коруба може човѣкъ, възседналъ на конь, свободно да се разхожда и даже въ най-тѣсната му част, къмъ върха, да се повръща съ коня назадъ.

Прѣзъ дѣнера на една възстановка е прокаранъ путь, по който свободно може да минава файтонъ, като прѣзъ тунель.

Въ сѫщата гора, близо до „башата на горитѣ“, върху грамадния пънъ на една отрѣзана секвоя е построена дървена кѫща, въ която прѣзъ лѣтото туристите и живущите тамъ дачници си уреждатъ танцовални вечеринки. Върху пъна могатъ да танцува свободно 16 двойки и остава място за музикантите и за 20 души зрители.

За приготвленietо на тази танцовална площадка петь души опитни работници трѣбвало да работятъ цѣли 25 дни, докато успѣятъ да отдѣлятъ грамадното стѣblo отъ чудовищно-дебелия пънъ. За да отрѣжатъ дървото по-напрѣдъ издѣлвали голѣми дупки на разни места въ стѣблото и чакъ тогава прѣрѣзали отдѣлните части. Добрѣ, ами сега какъ да повалятъ исполина? Забили клинове и го издигали съ лостове, вързали го съ вѫжета и десят-